

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C31 – BRU2**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 21 oktober 2009

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het standpunt van de regering met betrekking tot de plannen van verschillende werkgeversorganisaties om te komen tot een Brussels Metropolitan Region (BMR) 3

■

Voorzitter: de heer Mark Demesmaecker

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het standpunt van de regering met betrekking tot de plannen van verschillende werkgeversorganisaties om te komen tot een Brussels Metropolitan Region (BMR)

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eind augustus hebben de Waalse, Brusselse, federale en Vlaamse werkgeversorganisaties een gemeenschappelijk platform opgericht, in de vorm van een vzw, dat nogal grootste plannen koestert voor Brussel en Vlaams-Brabant. In die visie worden het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, Halle-Vilvoorde en Waals-Brabant beschouwd als een grote economische en zelfs culturele entiteit, die ook internationaal als één geheel, als één grote metropool gepromoot zou moeten worden. De bedoeling is dat men in deze 'Brussels Metropolitan Region' (BMR) een zo eenvormig mogelijk beleid inzake mobiliteit, ruimtelijke ordening en werkgelegenheid zou uitwerken.

Officieel stellen de werkgeversorganisaties weliswaar dat ze geen politieke bedoelingen hebben met hun project en geen administratieve grenzen willen wijzigen. Maar we mogen niet blind zijn voor het feit dat men het, onder meer in de krant *Le Soir* van 31 augustus, heeft over de realisatie van 'le très grand Bruxelles' en het slopen van de muur rond Brussel. "Briser la muraille Bruxelloise", klinkt het letterlijk.

Ook Franstalige politici zien het in die zin. Volgens Brussels minister-president Charles Picqué moet die BMR meteen ook een nieuw beleidsniveau worden, met duidelijk toegewezen bevoegdheden. Zelfs al is dat in een eerste fase nog niet het geval, toch voedt het BMR-verhaal opnieuw de Brusselse expansiezucht. En het is niet de eerste keer dat men van Franstalige politieke kant het economische dossier aangrijpt om te pleiten voor het doorbreken van de grenzen van Brussel. Men vertrekt daarbij altijd vanuit de redenering dat Brussel economisch niet beperkt is tot de negentien gemeenten en dat er nog een heel hinterland rond ligt. Daar kunnen we eventueel nog in volgen, maar men knoopt daar dan ook altijd een politieke connotatie aan vast.

In dat kader is het zeer betekenisvol dat de BMR zich niet beperkt tot de hoofdstad en het zogenaamde Vlaamse strategische gebied rond Brussel, maar dat men het territorium meteen uitbreidt tot de administratieve grenzen van het arrondissement, zodat men beschikt over "une zone administrative homogène", zoals *Le Soir* dat omschrijft. En daar zit natuurlijk die politieke connotatie in, die veel verder gaat dan een loutere samenwerking tussen verschillende gewesten op het vlak van ruimtelijke ordening en werkgelegenheid.

De zone in kwestie betreft 81 gemeenten en stemt perfect overeen met de politieke aspiraties die de Franstalige politici altijd hebben gehad met betrekking tot Halle-Vilvoorde. Het zou hoe dan ook ongewenst zijn dat het nog altijd grotendeels landelijke Halle-Vilvoorde deel zou gaan uitmaken van een metropool, die "tegen 2018 moet uitgroeien tot het kloppende hart van Europa, zowel cultureel als economisch. De Europese dimensie van BMR moet duidelijk zichtbaar worden in het straatbeeld en onlosmakelijk verbonden zijn met het imago dat we wereldwijd uitdragen."

Als men in het in die context bekijkt, mijnheer de minister, staat deze doelstelling van de BMR helemaal haaks op de doelstellingen van de Vlaamse Regering inzake de Vlaamse Rand. Ik kan het niet beter zeggen dan met de woorden van de politieke directeur van het weekblad *Knack*, Rik Van Cauwelaert, die op 24 september zijn licht heeft laten schijnen over dit verhaal. Hij stelt: "Hoe dan ook, als de promotoren van BMR hun zin krijgen, genieten de inwoners van Halle-Vilvoorde binnenkort eindelijk van de bestuurlijke weldaden die de bewoners van Molenbeek, Sint-Gillis, Vorst, Sint-Joost-ten-Node en Schaarbeek dagelijks

te beurt vallen.” Ik vraag mij af waar onder meer Voka het vandaan heeft gehaald om die platformtekst mee te onderschrijven. Er zijn immers ontegensprekelijk politieke connotaties aan verbonden.

Mijnheer de minister, wat is het standpunt van de Vlaamse Regering ten aanzien van de oprichting van de BMR, die ook zeer duidelijk een politieke connotatie heeft en sluiks de grenzen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wil doorbreken, waarbij de BMR als een soort glijmiddel moet fungeren om die grenzen ook politiek te doorbreken? Heeft de Vlaamse Regering ter zake reeds contact gehad met de betrokken werkgeversorganisaties?

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Ik heb het document Business Route 2018 for Metropolitan Brussels ook gelezen, en ik vind het een positief document. Zoals ook in het regeerakkoord staat, moet er tussen Brussel en een regio die ruimer is dan de Rand, een economische versterking worden doorgevoerd op het vlak van mobiliteit, ruimtelijke ordening en werk. Op economisch vlak zitten we met een grotere entiteit waarbij de Rand zich niet kan ontwikkelen als het in Brussel slecht gaat en Brussel zich niet kan ontwikkelen als het in de Rand slecht gaat. Ik beweer niet dat daar structuren aan gekoppeld moeten worden. We kunnen wel eens bekijken hoe dat in het buitenland gebeurt. De aanpak van de metro in Bazel waarbij drie landen zijn betrokken, is daar een goed voorbeeld van.

Op 21 april was er een hoorzitting in de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand over die samenwerking die zeker moet worden voortgezet. In het regeerakkoord staat hoe wij deze zaak op gang zullen brengen. De tram stopt niet in Brussel. Er moeten verbindingen tot stand komen waar afspraken over gemaakt moeten worden. Als er geen akkoord tot stand komt, dan mag het niet zo zijn dat de zaken aan Vlaamse kant stilliggen. Overleg over al die punten, zoals ook in het regeerakkoord staat, vind ik heel belangrijk.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik ben het eens met de zienswijze van mevrouw De Vits. Het verbaast u misschien dat ik het op één punt ook eens ben met de heer Van Hauthem als hij het heeft over de argumentatie van de Franstalige Brusselaars met betrekking tot de voor hen noodzakelijke uitbreiding van Brussel. Voor hen moet Brussel op economisch vlak worden uitgebreid. Dat is waar de BMR gedeeltelijk een antwoord op geeft. Eigenlijk bedoelen ze dan dat de taalgrenzen moeten worden verschoven. Het ene is echter niet nodig om het andere te doen. In die zin deel ik de analyse van de heer Van Hauthem. We moeten de soms valse argumenten van een aantal collega's in deze stad blijven ontmaskeren. Er is geen verschuiving van taalen administratieve grenzen nodig om een betere economische samenwerking en een betere samenwerking op het vlak van mobiliteit en ruimtelijke ordening te realiseren.

In het regeerakkoord staat dat er regelmatig overleg zal worden gepleegd met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest over een aantal gewestmateries en andere. Ook de vorige regering heeft daar inspanningen voor gedaan. Dat overleg verliep echter moeizaam. Er was hooguit eens een grote samenkomst tussen de twee regeringen. Ik hoop dat dit overleg nu beter en productiever zal verlopen. Als ik daartoe kan bijdragen, zal ik dat zeker doen. Maar dat is eigenlijk het minimum, het volstaat niet om te kunnen spreken over de mogelijke ontplooiing van een BMR, dat een initiatief is van onderuit, voor zover men dat kan zeggen van werkgeversorganisaties. Mijnheer de minister, ook de Vlaamse werkgeversorganisatie Voka zit daarbij. Hebt u zelf al contacten gehad met Voka Halle-Vilvoorde en Voka Vlaams-Brabant? Het project is wel gelanceerd vanuit Brussel, maar ik ben zeker dat ook Voka in de brede rand rond Brussel dit BMR-initiatief wel genegen is. Hebt u al contact gehad met hen? Hoe staat u tegenover dit initiatief?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik sluit me in grote lijnen aan bij mevrouw De Vits en de heer Gatz. Metropoolvorming is een gegeven dat zich in alle urbane gehelen van Europa en de wereld voordoet, dus ook in Brussel. Doen alsof er twee totaal verschillende realiteiten bestaan binnen de negentien gemeenten en daarbuiten, klopt niet.

Dan rijst de vraag waar Voka het vandaan haalt om met zo'n idee uit te pakken. Voka is gespecialiseerd in economische groei en heeft de bedenking gemaakt dat een BMR het geschikte instrument zou zijn om de zaken op economische vlak vooruit te helpen.

In Europa vallen aanpassingen aan de administratieve omgeving van een gebied bijna nooit samen met de groei van de economische zone rond een stad. Wat de heer Gatz zegt, is heel juist: metropolen breiden hun economische activiteiten uit, maar heel zelden of nooit volgt daaruit een aanpassing van de administratieve grenzen. Ik huiver van nieuwe structuren en van een vaste zone rond Brussel.

Ik ben absoluut voorstander van wat in het regeerakkoord staat, namelijk een versterkte samenwerking tussen Brussel en Vlaanderen, zeker bij gewestmateries. Mevrouw De Vits heeft ze geciteerd: ruimtelijke ordening, werk enzovoort. Ik denk dus dat we moeten streven naar een samenwerkingsplatform, ik zeg niet met een nieuwe structuur en zeker niet met een nieuw vast secretariaat. Het regeerakkoord is zeer duidelijk: er mag niets veranderen aan de grenzen en de bevoegdheden van de betrokken overheden. Het zou goed zijn om een dergelijk samenwerkingsplatform te kunnen oprichten 'à géométrie variable', waarin we afhankelijk van het beleidsdomein met een andere regio zouden kunnen samenwerken zonder dat we dat allemaal erg vastpinnen. Daar huiver ik van. Ik deel de bekommernis dat dit vanuit een bepaalde hoek in Brussel en buiten Brussel misbruikt zou kunnen worden voor doelstellingen die absoluut niet de onze zijn.

We zitten met twee elementen. Er is de metropoolvorming, de economische groei en de samenwerking die daarvoor nodig is en die wij ondersteunen. Het regeerakkoord is daarin zeer duidelijk. Maar dat gaan gieten in vaste structuren, wensen wij absoluut niet. Het zou contra-productief zijn. Je kunt de individuele vormen van samenwerking die nodig zijn tussen Vlaanderen en Brussel niet zomaar vastzetten in één grote puzzel. Dat zou gemakkelijk zijn voor een aantal mensen, de Franstaligen dromen daarvan, maar zo werkt dat niet. Ik denk dat men op het vlak van werk bijvoorbeeld naar een ander gebied zou kunnen gaan dan op het vlak van mobiliteit enzovoort.

Voor de rest zie ik vooral de positieve dynamiek die uit het document naar voren komt. Voka brengt dat niet zomaar naar voren. Die mensen hebben ook een Vlaamse bekommernis, dat spreekt voor zich. We halen er de goede elementen uit die in zeer groten getale aanwezig zijn. We huiveren voor de elementen die ons vastpinnen op nieuwe structuren waar we absoluut geen boodschap aan hebben.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Mijnheer de voorzitter, ik deel een aantal bezorgdheden omdat ik al heel lang in Brussel woon en heel goed bepaalde onderliggende motieven van FDF'ers ken die maar aan één ding denken, namelijk de uitbreiding van Brussel. Het enige positieve in hun verborgen discours is dat ze eindelijk eens op een realistische manier spreken over waar het echt om gaat bij hun imaginaire uitbreiding van Brussel, namelijk het economische aspect. Ik heb nooit begrepen dat die perfide FDF'ers zoveel aandacht hadden voor de aanhechting van drie, met alle respect, toch wel kleinere economisch niet zo belangrijke gemeenten bij Brussel, en dat zij daarvoor speciale vergaderingen hebben belegd met de negentien burgemeesters en de drie afvallige burgemeesters hebben benoemd tot een soort ereburgemeesters. Ik heb nooit begrepen dat zij daarvoor niet zijn terechtgewezen door hun publieke opinie, zeggende dat er belangrijker gebieden zijn in de periferie van Brussel, in de Vlaamse Rand, en dan gaat het natuurlijk over de economisch belangrijker gebieden.

Maak u geen zorgen: ik denk dat we ons allemaal zeer goed bewust zijn van de verborgen, of zelfs niet-verborgen, agenda's van bepaalde Franstaligen die zeer perfide zijn en die zich illusies maken over de waakzaamheid van de Vlaamse politici. In alles wat mijn illustere voorgangers hebben gezegd, hoor ik eenzelfde bekommernis maar tegelijkertijd ook een wil om van dit initiatief gebruik te maken, net zoals bepaalde Franstaligen er gebruik van willen maken om hun uitbreidingsdiscours te houden om 'le grand Bruxelles', die oude droom, nog eens tot leven te wekken. Die Frankenstein laten wij liever rusten natuurlijk. Ik zie dit juist als een kans om die ambitie van de Franstaligen nu voor eens en voor altijd te ondermijnen. Dan wil ik het hebben, zoals de vorige sprekers hebben gezegd, over de noodzaak van een samenwerking. Als wij van dit initiatief gebruik kunnen maken, niet om een nieuwe structuur op te richten – want ik denk dat dat absoluut geen noodzaak is –, maar om tot een verregaand samenwerkingsverband te komen, dan kan dat positief zijn. Ik denk dat de aanwezigheid van Voka een garantie is, dat zijn heel serieuze mensen met een Vlaamse reflex, die zullen zich niet zomaar op het gladde ijs van een gebiedsuitbreiding begeven. We moeten het met hen hebben over die noodzakelijke samenwerking, want het blijft een beetje absurd dat die samenwerking niet verder gaat.

We zijn gekomen in een periode waarin we toch eens moeten nadenken over bijvoorbeeld hoe we tot een win-winsituatie kunnen komen waarbij we als principe blijven houden dat het Vlaamse karakter van de Rand niet in vraag wordt gesteld. Op welke manier zou dat Vlaamse karakter in vraag worden gesteld als we zouden pleiten voor een verregaande samenwerking tussen de MIVB en De Lijn bijvoorbeeld? Hoe zou het Vlaamse karakter van de Rand in gevaar komen als we een sneltram zouden hebben die Vlaamse pendelaars naar Brussel zou kunnen brengen? Op dat vlak hebben we alleen maar te winnen. Als het inderdaad zo zal zijn dat we in het buitenland de economische groei van Vlaams-Brabant kunnen stimuleren door te spreken over dat grootstedelijk gewest, dan hoeft dat absoluut niet te betekenen dat we de taalgrenzen gaan afschaffen. Niemand in dit parlement, misschien op één lid na, zal daarvoor pleiten. We zijn het allemaal eens, van de linkerzijde tot de rechterzijde, dat het geen goede zaak zou zijn om daar aan te raken.

Mijn vraag aan de minister is hoe we gaan inspelen op die dynamiek. Ik hoop dat we ons niet krampachtig zullen opstellen, maar met respect voor de eigenheid van de Vlaamse Rand, gaan kijken wat een dergelijk initiatief positief kan bijbrengen tot een samenwerking die we niet kunnen negeren. Het grootstedelijk gewest groeit immers. Vlaams-Brabant breidt ook uit op industrieel vlak. Er is ook Waals-Brabant, het rijkste gebied van dit land. Die samenwerking kan enkel positief zijn.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het is overbodig dat ik nog inga op wat het 'Business Route 2018 for Metropolitan Brussels' inhoudt. Iedereen heeft heel goed gelezen waar het om gaat. Het is een economisch project met een drietal speerpunten waar ik niet nader op inga.

Waarover wij ons hier bekommeren, is hoe wij daartegenover staan en welke implicaties dat kan hebben op een problematiek waarover de bezorgdheid door iedereen wordt gedeeld. Alle sprekers delen de bezorgdheid van de vraagsteller, maar willen tegelijk inzetten op een constructieve samenwerking met Brussel. Dat is ook de lijn in het Vlaamse regeerakkoord. Ik wil beklemtonen dat de Vlaamse Regering, in tegenstelling tot een aantal mensen in Vlaanderen, Brussel niet loslaat en een actieve strategie gaat ontwikkelen inzake onze gemeenschapsbevoegdheden in Brussel, wat moet uitmonden in een actieplan. Ik denk dan aan welzijn, gezondheidszorg, onderwijs en kinderopvang. Wat de gewestmateries betreft, kiezen we voor samenwerking, zoals hier al door een aantal leden is bepleit. Er is al verwezen naar werk, ruimtelijke ordening en dergelijke meer.

Wij bepleiten dat alles, collega's, zonder mee te gaan in megalomane dromen. De heer Van Der Taelen heeft het beeld van Frankenstein opgeroepen. Daar is natuurlijk geen sprake van.

Aan de hand van de uitlatingen van Voka begrijp ik dat het helemaal niet de bedoeling is om een bestuurlijk samenwerkingsverband te creëren. In Knack zet Voka zich daar uitdrukkelijk tegen af. En dat is helemaal correct.

Ik wijs u graag op wat het Vlaamse regeerakkoord in dat verband bevat in zijn bijlage: “De Vlaamse overheid verwerpt (...) elk initiatief dat ingaat tegen onze vraag naar respect voor het Nederlandstalige karakter van de rand rond Brussel en de territoriale integriteit van Vlaanderen. We zullen geen enkel initiatief dulden dat ertoe leidt dat het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt uitgebreid, of dat de Franse Gemeenschap bevoegdheden krijgt in Vlaanderen.” Dat is heel duidelijk. Ik ben blij dat die mening gedeeld wordt over alle partijen heen, meerderheid en oppositie. Dit is een vaste lijn in Vlaanderen.

We moeten echter ook durven toe te geven dat ‘la Flandre profonde’ te weinig aandacht heeft gehad voor Brussel en te weinig bekommerd is om wat in Brussel gebeurt. De Vlaamse Rand heeft er belang bij dat we een welvarende hoofdstad hebben die het goed doet. Het is uitermate belangrijk dat we daar investeren in onze gemeenschapsvoorzieningen.

Het is voor ons ook een zaak om te zeggen dat we Brussel mee gaan opnemen in die Vlaamse Economische Ruit, gevormd door Leuven, Antwerpen, Gent en Brussel. Dat kan een meerwaarde creëren. Het is een win-winsituatie op economisch vlak, waar we op een verstandige manier gebruik moeten van maken.

Het is evident, mijnheer Van Hauthem, dat de hardop uitgesproken droom van een aantal Franstalige politici om de facto te komen tot ‘le grand Bruxelles’ of zelfs ‘le très grand Bruxelles’, of een uitbreiding van Brussel of een overkoepelend bestuursorgaan, helemaal niet aan de orde is. Dit hoeft niet te worden gecreëerd, zelfs niet om tot samenwerking te komen. Meer nog: er kan geen sprake van zijn dat dit gebeurt. We gaan daar met de regering heel sterk de hand aan houden.

Ik heb geen contacten gehad met de initiatiefnemers. Er heeft wel al een gesprek plaatsgehad met de minister-president, wat mij ook logisch lijkt gezien zijn economische bevoegdheid. Ik heb hem gevraagd wat de inhoud van dat gesprek was. Het betrof een voorstelling van het project. Daar is geen enkele afspraak gemaakt tussen de minister-president en de initiatiefnemers, in dit geval Voka.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Mijnheer Delva, u stelt dat het hier niet om gescheiden werelden gaat en dat men in heel Europa een metropoolvorming tot stand ziet komen. Het gaat hier wel degelijk om gescheiden werelden. U moet maar naar de werkloosheidsgraad in Brussel en Halle-Vilvoorde kijken om vast te stellen dat er twee verschillende werelden zijn. De werkloosheidsgraad in Brussel is ongeveer de hoogste van heel het land, terwijl Halle-Vilvoorde nog altijd zowat de laagste werkloosheidsgraad van het land heeft. Nochtans liggen die twee vlak naast elkaar. Men kan zich afvragen hoe dat komt. Dat zijn dus wel degelijk twee verschillende werelden.

Mijnheer de minister, collega's, ik verdenk Voka er ook niet van om op dit vlak een bepaalde politieke agenda naar voren te schuiven. Wij hebben ook al met die mensen gesproken, en zij zien dat inderdaad als een louter economisch project. Met samenwerking tussen de gewesten op verschillende deelgebieden, zoals werk en ruimtelijke ordening, hebben wij ook geen probleem. Ik denk niet dat iemand daar een probleem van zal maken. Het zou misschien ook nuttig zijn, want wat ruimtelijke ordening betreft, kunnen we het meemaken dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest plots een plan lanceert voor een nieuw voetbalstadion, dat dan toevallig op het grondgebied van de gemeente Grimbergen ligt, die van niets weet. Tot zover de collegialiteit tussen de gewesten.

Het gaat hier niet eens om een verborgen agenda van een aantal Franstalige politici. Het is immers niet de eerste keer dat de idee dat Brussel economisch veel groter is dan de negentien

gemeenten, misbruikt wordt om ervoor te zorgen dat we tot een ‘grand Bruxelles’ of een ‘très grand Bruxelles’, ook op administratief en politiek vlak, zouden gaan. Dat weten we. In die zin ben ik blij met het antwoord van de minister en de opmerkingen van de collega’s. Vanuit dat oogpunt was deze vraag ook nuttig, om hier nog eens duidelijk bevestigd te zien, over alle partijgrenzen heen, dat daar geen sprake van kan zijn.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer Van Hauthem, er zijn inderdaad grote verschillen qua werkgelegenheidsgraad en dergelijke. Maar als je tot win-winsituaties wilt komen tussen Vlaanderen en Brussel, moet je dat ondersteunen. Ik geef een voorbeeld. Sinds er tussen Brussel en Vlaanderen een samenwerkingsakkoord bestaat over het uitwisselen van vacatures, werken er al een 5000-tal laaggeschoolde Brusselaars in de Vlaamse Rand. Zij vullen vacatures op die tot voor het begin van de crisis niet ingevuld raakten. Net op dat vlak biedt samenwerking dus een oplossing, in plaats van die grenzen te bestendigen.

Ik vond de suggestie van de heer Van Der Taelen bijzonder interessant. Als we nu naar een samenwerkingsplatform gaan, maar dan in de lightversie die we hier allemaal genegen zijn, zonder ons vast te pinnen op die structuur, counteren we die grote droom van de Franstaligen. Je kunt immers niet de twee doen: je kunt niet enerzijds een samenwerkingsplatform oprichten dat zich aanpast aan de beleidsmateries, de gebieden enzovoort, en anderzijds dromen van een vaste structuur rond Brussel, met vaste grenzen. Het zal het een of het ander zijn. Als Vlamingen hebben we er dus alle belang bij om naar zo’n samenwerkingsplatform te gaan. Zo ontmijsen we een van de elementen uit de argumentatie van de Franstaligen. Ik steun dat samenwerkingsplatform meer dan ooit.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: We hebben er inderdaad absoluut geen belang bij dat de werkloosheidsgraad in Brussel veel hoger ligt. Door de samenwerking die is opgezet, kunnen we dat mee in de goede richting duwen.

Uiteraard denken bepaalde Franstaligen aan andere zaken. Dat is niets nieuws onder de zon. Maar wij hebben ons regeerakkoord, en de minister komt hier nog eens onderstrepen wat de contouren zijn en binnen welke grenzen wij die samenwerking tussen Brussel en de Rand zien. Ik zou het erg vinden indien we niets zouden doen, net omdat bepaalde Franstalige kringen aan iets totaal anders denken. Die bedoeling heeft Voka absoluut niet. Dat staat ook nergens in de tekst.

Nu er zo’n document is, is het belangrijk om te bekijken hoe we daar verder kunnen rondwerken en welke initiatieven er mogelijk zijn. Zo niet zullen we ons telkens blijven opsluiten omdat bepaalde Franstaligen op administratief vlak andere dromen hebben. Zij weten heel goed dat dit onze context is en dat we daar niet van zullen afwijken. Ons regeerakkoord legt dat kader vast. Laat ons nu niet langer wachten om daar voort aan te werken.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is een verduidelijking van de passus uit het regeerakkoord. De term ‘Vlaamse Ruit’ zal in de toekomst meer belang krijgen. Daarmee ontcrachten we dat we ons zouden beperken tot de oude unitaire provincie Brabant.

We voeren hier een intellectueel eerlijke discussie die, als we die politiek vertalen, pas tijdens de komende jaren een ontwikkeling zal krijgen. Het wordt dus uitkijken hoe dit allemaal verder zal verlopen. De standpunten zijn duidelijk. Vlaanderen laat Brussel niet los. Om economische, sociale en andere redenen moet die samenwerking er zijn. Wij zullen die blijven verdedigen. Ik vermoed echter dat er ook politieke waakzaamheid geboden is voor wat er de volgende weken, maanden en jaren zal gebeuren op andere terreinen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■